

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság **felperes neve** (felperes címeszám alatti lakos) **felperesnek** - a Dr. Szelestey György ügyvéd (**alperesi képviselő címe**) által képviselt **alperes neve** (alperes címeszám alatti) **alperes** ellen munkáltató anyagi felelőssége megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A bíróság a **keresetet elutasítja**,

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000,- Ft (azaz Egyszázötvenezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Tolna Megyei Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye, melyet e bíróságon lehet benyújtani 3 egyező példányban.

A II. fokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha csupán a perköltség összegére vagy viselésére vonatkozik, vagy az ítélet indokolása ellen irányul. A felek ezekben az esetekben is kérhetik tárgyalás tartását, erre irányuló kérelmüket legkésőbb a fellebbezésben kell előterjeszteniük.

INDOKOLÁS:

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperes 2000. május 25.-én kelt határozatával a felperes közszolgálati jogviszonyát (jegyző) alkalmatlanság címén felmentéssel megszüntette. A felperes az intézkedés ellen pert indított. A Tolna Megyei Bíróság Mf.20.017/2001/6. számú ítéletével a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.919/2000/8. számú, a felmentést hatálytalanító, és az alperest elmaradt illetmény, 13. havi illetmény időarányos része megfizetésére kötelező ítéletét helyben hagyta. A II. fokú bíróság jogerős határozata folytán a felperes köztisztviselői jogviszonya 2001. április 19. napján szűnt meg.

A felperes 2000. év második felében és 2001. évben jegyzői és körjegyzői álláshelyekre benyújtott pályázatait elutasították.

A felperes a Pécsi Városi Bírósághoz benyújtott, majd többször módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a polgármester, mint I. rendű alperes megsértette a jó hírnévhez való jogát, amikor a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.919/2000/8. számú ítélete elleni fellebbezésében csalással „vádolta” meg. Kérte az I. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől, nem vagyon kártérítésként pedig 250.000,- Ft megfizetésére kérte kötelezni. Az önkormányzatot, mint II. rendű alperest 1.150.000,- Ft kártérítés és 87.805,- Ft-nak 2001. április 19. napjától a kifizetés napjáig járó „törvényes” kamata megfizetésére kérte kötelezni.

A Pécsi Városi Bíróság illetékességének hiányát megállapítva a keresetlevelet áttette a Mohácsi Városi Bírósághoz, e bíróság 2.P.20.280/2001/10. számú ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát azzal, hogy a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.919/2000/8. számú ítélete elleni fellebbezésében a felperes tevékenységét csalásnak minősítette, az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta, a keresetet ezt meghaladóan elutasította.

A Baranya Megyei Bíróság, mint II. fokú bíróság 1.Pf.21.077/2002/6. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét az I. rendű alperesre vonatkozó - fellebbezett részében - helyben hagyta, a II. rendű alperesre vonatkozó részében az ítéletet hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró bíróságot újabb határozat hozatalára utasította, azzal, hogy a felperes és a II. rendű alperes közötti jogvita elbírálása nem helyi bíróság, hanem a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik.

A Mohácsi Városi Bíróság a megismételt eljárásban az önkormányzattal szemben előterjesztett keresetet áttette a Pécsi Munkaügyi Bírósághoz, majd elfogultsági kifogás folytán a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága eljáró bírósággul a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságot jelölte ki.

A felperes a keresetét módosítva, illetve kiegészítve kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperes az ítélet jogerőre emelkedését követően csak többszöri írásbeli felszólítás után, 2002. október 1. napján adott ki igazolást a közszolgálati jogviszony megszűnéséről, az iratot azonban valótlan tartalommal állította ki. Az alperes az újbóli elhelyezkedését részben azzal lehetetlenítette el, hogy a munkaviszonyát valótlan indokkal, törvénytörő határozattal szüntette meg, valamint azzal, hogy a közszolgálati igazolás hiányában felperesnek esélye sem volt olyan állás betöltésére, amely képesítésének, szakmai gyakorlatának megfelel.

Ezen túlmenően 12 havi „végkielégítés” és kamatai megfizetését kérte.

Az alperes a köztisztviselői jogviszony jogellenes megszüntetése következményeként 2 havi átlagkeresete megfizetését tartotta indokoltnak, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy pályázatait azért utasították el, mert az alperes jogellenesen szüntette meg a jogviszonyt, sem azt nem bizonyította, hogy alperesi polgármester a pályázatot kiíró önkormányzatok polgármestereit kérte, hogy a felperest ne foglalkoztassák. Hivatkozott arra, hogy a közszolgálati igazolás késedelmes kiadása önmagában a kártérítési igényt nem alapozza meg. Felperes nem bizonyította, hogy a pályázatát a késedelem miatt nem fogadták be, illetve utasították el. A felperesi érvelés e körben életszerűtlen.

Az alperes szerint a felperes a jogerős bírósági ítélettel is igazolhatta volna a jogviszony megszűnésének okát, időpontját, továbbá a Baranya Megyei TÁH ugyancsak igazolni tudta volna a jogviszony megszűnésének körülményeit.

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 3.M.154/2004/5. számú ítéletével az alperest a Ktv.60.§ (4) bekezdése alapján 7 havi átlagkeresetnek megfelelő összeg (átalány kártérítés) megfizetésére kötelezte a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos jogsértés súlyára tekintettel. A kártérítési igényről az I. fokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a pályázatainak eredménytelensége a közszolgálati igazolás késedelmes kiadásával állt okozati összefüggésben.

A Tolna Megyei Bíróság Mf.20.035/2004/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helyben hagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.010/2005/4. számú részítéletével a Tolna Megyei Bíróság Mf.20.035/2004/4. számú ítéletének azt a részét, amellyel a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 3.M.154/2004/5. számú ítéletének a kártérítésről meghozott, keresetet elutasító, továbbá a felperest 120.000,- Ft perköltségben marasztaló rendelkezését helyben hagyta - a munkaügyi bírósági ítéletének érintett részére kiterjedően - hatályon kívül helyezte, e körben a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította; a megyei bíróság ítéletének a fellebbezési perköltség megfizetésére vonatkozó részét hatályon kívül helyezte; a megyei bíróság ítéletének további (az átalány kártérítésre vonatkozó) rendelkezését hatályában fenntartotta, a felperest kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek a fellebbezési részperköltséget.

A Legfelsőbb Bíróság részítéletében megállapította, hogy a felperest megillető 7 havi átlagkeresetnek megfelelő összegről az I. fokú bíróság a törvény és a bírói gyakorlat szerint döntött, ezt helytállóan indokolta, ezért a II. fokú bíróság ezt a rendelkezést a jogszabályoknak megfelelően hagyta helyben.

Megállapította továbbá a Legfelsőbb Bíróság, hogy a bizonyítási teher tekintetében jelen perben az Mt. 174.§ (4) bekezdése alkalmazandó, a bizonyítási teherre történő kioktatást a tárgyalási jegyzőkönyvek nem tartalmazzák, továbbá az I. fokú bíróság a felperest terhelő bizonyítás megítélésénél tévesen hivatkozott ítéletében a Pp. 164.§ (1) bekezdésére.

A Ktv. 71.§ (1)-(2) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 174.§ (1) bekezdése szerint a munkáltató a munkavállalónak munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül teljes mértékben felel. A (4) bekezdés értelmében a munkavállaló bizonyítja, hogy a károkozás a munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be.

Jelen perben tehát a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a perben érvényesített kára és a köztisztviselői jogviszonya között okozati összefüggés áll fenn.

A megismételt eljárásban az első tárgyalásra szóló idézéssel együtt a bíróság kioktatta a felperest arról, hogy az Mt. 174.§ (4) bekezdése és a Ktv. 71.§-a alapján neki kell bizonyítania, hogy a károkozás a köztisztviselői jogviszonyával összefüggésben következett be. E végzéssel együtt kézbesítésre került a felperes részére a Legfelsőbb

Bíróság részítélete, mely a bizonyítási teherre vonatkozó részletes szabályokat tartalmazza.

A bíróság a felperest a 2006. április 25. napján tartott tárgyaláson a bizonyítási teherre részletesen is kioktatta, és egyben felhívta a bizonyítékok előterjesztésére, azzal a tájékoztatással, hogy a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A felperes kérte, hogy a bíróság tanúként hallgassa meg az alperes polgármesterét arra vonatkozóan, hogy a közszolgálati igazolások kiadására felszólító levelekre miért nem válaszolt, és az igazolásokat miért csupán jelentős késedelemmel adta ki. A felperes ezen túlmenő bizonyítási indítvánnyal nem élt, sem tanúmeghallgatás, sem iratok becsatolására vonatkozó, sem egyéb bizonyítási indítványa nem volt, kérte, hogy a bíróság eddigi perbeli nyilatkozatai és az eddigi lefolytatott bizonyítás alapján hozza meg ítéletét.

Az alperes polgármesterének tanúkénti meghallgatását a bíróság nem tartotta relevánsnak, mert azok a körülmények, amikre nézve a tanú meghallgatását a felperes indítványozta - hogy az igazolás kiadására felszólító levelekre miért nem válaszolt, és miért késedelmesen adta ki az igazolásokat - nem a károkozás és a közszolgálati jogviszony közötti okozati összefüggésre vonatkoznak, nem azzal kapcsolatosak. Ezen túlmenően utal a bíróság arra, hogy a Mohácsi Városi Bíróság a kártérítés iránt indult P.20.280/2001. számú ügyben a per I. rendű alpereseként ... akkori polgármestert meghallgatta, aki cáfolta, hogy az ő tevékenysége miatt nem voltak sikeresek a felperes pályázatai.

A felperes a Mohácsi Városi Bíróság előtt lefolytatott bizonyítási eljárás során a jegyzői, körjegyzői álláshelyeket meghirdető polgármesterek nyilatkozataival kívánta igazolni a kárigénye megalapozottságát, az okozati összefüggést. A polgármesterek azonban a felperes felhívására - egy kivétellel - nem válaszoltak, az okozati összefüggést az egyedüli válaszevél sem igazolta. A tárgyaláson megjelent polgármester szóban is előadta, hogy nem volt szerepe a felperesi pályázat eredménytelenségében annak, hogy a felperest korábbi munkahelyén alkalmatlanság címén felmentették, a felperes azért nem nyerte el a pályázatot, mert nem volt szimpatikus.

Jelen eljárásban a felperes - a bizonyítási teherre történő kioktatás ellenére - tanúmeghallgatásra irányuló, illetőleg egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, kérte, hogy a bíróság a már lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján hozza meg az ítéletét.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy mely munkáltatónál hiúsult meg az alperes fennállott köztisztviselői jogviszonyával összefüggő ok miatt az új jogviszony létesítése, nem bizonyította, hogy a köztisztviselői jogviszonya és a kárigénye között okozati összefüggés áll fenn. Minderre tekintettel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségének viselésére. A perköltséget a megismételt eljárás pertárgyértékének figyelembevételével, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a.) pontja, és (6) bekezdése alapján állapította meg a bíróság,

azzal, hogy e perköltség magában foglalja a hatályon kívül helyezett rendelkezésre nézve az alperes javára megállapított 12.000,- Ft felülvizsgálati eljárási költséget is.

Szekszárd, 2006. április 25. napján

**Dr. Pesthyné Dr. Pámer Andrea s.k.
bíró, a tanács elnöke**

Az aláírásban akadályozott Udvardi Zsuzsanna és Polereczky Péter ülnökök helyett is.

A kiadmány hitelül: